

САДРЖАЈ

ВРСТЕ ДОКАЗНИХ СРЕДСТАВА

УВОД.....	1
1. ПОЈАМ И ВРСТЕ ДОКАЗНИХ СРЕДСТАВА.....	2
2. ПОСТУПАК ДОКАЗИВАЊА.....	3
3. ВРСТЕ ДОКАЗНИХ СРЕДСТАВА.....	5
3.1. Испитивање окривљеног.....	5
3.2. Саслушање сведока.....	7
3.3. Вештачење.....	9
3.4. Увиђај на лицу мјеста и реконструкција догађаја.....	10
3.5. Претресање просторија и лица.....	11
3.6. Привремено одузимање предмета.....	13
4. ЗАКЉУЧАК.....	14
5. ЛИТЕРАТУРА.....	15

УВОД

Докази представљају податке чињеничне природе који произлазе из прекршајнопроцесних радњи које су предузели субјекти кривичног поступка, а пре свега суд, који једини изводи доказе у прекршајном поступку, на основу којих се утврђује чињенично стање, а на темељу кога се изводе релевантни закључци у погледу битних елемената прекршаја и прекршајне одговорности, те избора, односно мере конкретне прекршајне санкције, када су за то испуњени потребни материјални и процесни услови, или се на темељу тих података извлаче одређени закључци, при чему се такви закључци суда у процесном смислу уобличавају у оквиру одлуке којом се на законски регулисан начин решава предмет прекршајног поступка.

Докази се у теоријском смислу могу поделити на посредне и непосредне. Посредни докази су они који само посредно, индиректно указују на постојање одређене релевантне чињенице (такав би на пример био исказ сведока да је чуо пуцње и видео одређено лице како се после извесног времена брзо удаљава са неког места) док непосредни докази омогућавају да се на основу њих директно утврди постојање одређене чињенице (тако би било када би у претходној ситуацији сведок видео како неко лице пуца). Посредни докази називају се још и индиције. Непосредни докази се у теорији сматрају кредибилнијим, међутим пошто важи начело слободног судијског уверења на суду је да одлучи да ли је и шта доказано одређеним доказом. Посебно се то односи на случајеве када постоји такозвани низ индиција, када више посредних доказа указују на неку чињеницу. Ипак, суд је дужан да у пресуди образложи свој став у погледу изнетих доказа.

Докази се у теорији понекад деле и на доказе одбране, доказе оптужбе и индиферентне доказе, а критеријум те поделе је значај за одређену страну, тј. подупирање њених навода. Наравно, постоји могућност да одређени доказ (рецимо исказ сведока) подупире делимично и наводе тужбе и наводе одбране.

1. Појам и врсте доказних средстава

Да би се утврдила одговорност учиниоца прекршаја потребно је да се у прекршајном поступку докаже да је он учинио прекршај због кога се против њега води прекршајни поступак, и да је он за тај прекршај одговоран. Утврђивање ове основне ствари у прекршајном поступку назива се предмет доказивања. Основаност претпоставке садржане у предмету доказивања врши се на основу доказа из којих се може извести закључак о учињеном прекршају и прекршајној одговорности учиниоца. Њима треба доказати постојање свих елемената учињеног прекршаја који су одређени у закону или у другом пропису којим је одређен прекршај, као и све релевантне чињенице од којих зависи прекршајна одговорност учиниоца. Елементи на основу којих се то доказује су чињенице из којих се

може извести закључак о ономе што је предмет доказивања у поступку. Те чињенице се утврђују на основу доказних средстава. С обзиром на то, треба разликовати предмет доказивања, доказе и доказна средства.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com